

K/...

kormányszám: K/565

Értkezett: 2010 JÚN 30.

Bódecs Barna
ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Írásbeli kérdés

Dr. Schmitt Pál úrnak

az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 91. §-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani Fazekas Sándor Vidékfejlesztési Miniszterhez „Támogatni kívánja-e a Kormány az illegális vad- és díszállat tartást és kereskedelmet?” címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

A Bajnai Kormány 2010. februárjában Rendeletet alkotott 41/2010(II.26)Korm számon a kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról, mely 2010. július 1-én lép hatályba. A Rendelet súlyos szakmai hibái, teljesíthetetlen előírásai miatt több szakmai szervezet, mint például a Magyarországi Díszállat-kereskedők és Tápforgalmazók Országos Egyesülete, a Magyar Állatvédők Országos Szervezete, vagy a Kisállattenyésztők Egyesülete tiltakozott, illetve küldte meg kifogásait a jogalkotó tárcához.

A Rendelet megalkotásakor a Rendelettel érintett szakmai szervezeteket nem kérdezték meg, a jogalkotási folyamatban elvárható érdekegyeztetéseket nem folytatták le. Ennek eredményeként a Rendelet számos olyan értelmezési nehézséget, betarthatatlan előírásokat tartalmaz, amely végrehajtását/végrehajthatóságát veszélyeztetheti. Az ellenőrizhetőség kétséges volta, illetve a szankcionálás hiányosságai miatt a Rendelet tényleges hatása/hatékonyága is megkérdőjelezhető.

A panaszos szakmai szervezetek a Rendelet hatálybalépésének felfüggesztését, elhalasztását kérték, melyre ismeretem szerint a mai napig nem került sor, így a Rendelet a holnapi naptól kezdődően hatályba lép.

A következőkben idézek a szakmai szervezetek részéről megfogalmazott kifogásokból, és azok indoklásából:

Idézetek kezdete:

„1. A rendelet 3.§. (2) bekezdése kimondja, hogy

Ebet forgalmazni, illetve tulajdonjogát forgalmazásnak nem minősülő más módon átruházni kizárólag az állatot azonosító elektronikus transzponderrel (bőr alá ültetett mikrochip) történő megjelölése után lehet.

Nem rendelkezik azonban arról, hogy az így megjelölt ebet országos, egységes nyilvántartásba kell venni, és milyen nyilvántartásba, illetve milyen adattartalommal. Ez a megoldás olyan, mintha az autókra tett rendszám táblákhoz nem rendelnék hozzá a tulajdonos adatait.

A mikrochipezési kötelezettség fenti megoldása azért is meglepő, mivel egy ebről senki – azaz egyetlen hatóság – sem tudja megállapítani, hogy esetleg saját szaporítású volt (hiszen arra nem terjed ki a rendelet) vagy átruházással került az állattartó birtokába. Ezzel a rendelkezéssel nem fog számottevően növekedni az azonosított ebek száma Magyarországon.

Ez a rendelkezés kizárólag az állatvédő tevékenységet végző bejegyzett társadalmi szervezetekre ró anyagi terhet, hiszen az általuk alkalmazott örökbeadási megállapodás egyértelműen egyéb átruházásnak minősül, és ez alól ők nem bújhatnak ki.

A piacon vásárolt, ajándékba kapott és egyéb kétes eredetű ebek mikrochipezése az állattartó „nálam született” nyilatkozata mellett, az ellenőrzés és a szankcionálás hiányán kívül azért sem fog számottevően növekedni, mivel a rendelet előkészítése mellett a jogalkotók 'elfelejtették' a társadalmi felvilágosítás és kommunikáció fontosságát.

A mai magyar társadalom többsége nem tudja mi az a mikrochip, milyen előnyei vannak, mibe kerül, behelyezése milyen következményekkel jár – ezt jelzi az is, hogy a mikrochipezett kutyát örökbeadó állatvédőktől szinte naponta megkérdezik, hogy a chip úgy működik-e mint egy GPS (azaz nyomkövetőként alkalmazható).

Egyértelmű és ellenőrizhetőbb megoldás lenne, ha:

- Minden 2011. január 1. után született eb kötelezően mikrochippel ellátandó lenne, vagy (és ez utóbbi volna a valódi megoldás)
- Minden eb 2011. január 1.-jét követő 12 hónapon belül kötelezően mikrochippel ellátandó lenne legkésőbb az évi veszettség oltás beadásával egyidejűleg.

Természetesen mindkét esetben országos, egységes mikrochip nyilvántartásba vétellel (regisztrációval) együtt, valamint elengedhetetlen a rendeletnek a lakosság széles rétegeit megcélzó felvilágosító kampánnyal együttes bevezetése.

Szükséges továbbá a mikrochipezés árának hatósági meghatározása, továbbá a rászoruló ebtartók számára támogatás, illetve költségmentesség nyújtása.

Fenti költségek gyorsan megtérülnének az önkormányzatok által évente és országosan több milliárd (!) forintos költséggel működtetett, és jelenleg minden adófizető állampolgár által finanszírozott gyepmesteri rendszer átalakításával. A jövőben ne az önkormányzat fizesse meg a kóbor eb befogásával, 14 napos karanténban tartásával, esetleges lealtatásával és a tetem megsemmisítésével kapcsolatos költségeket, hanem az állattartó, akinek személye a mikrochip leolvasásával egyértelműen megállapítható. (Az illatos úti ebrendészeti telep 300 millió forint fölötti költséggel működött 2009. évben – és ezt a Főváros fizette – és a költségek minden évben emelkednek.)

Kizárólag ezen a módon lenne biztosítható az ebtartók körében a felelős állattartás kialakítása.

II. A rendelet Állatforgalmazásra vonatkozó előírásai alapján, az állatkereskedés működtetése során nem látjuk biztosítottnak az állatvédelmi szempontok tényleges érvényesülését.

III. A rendelet 14.§. (2) bekezdése kimondja, hogy

A kedvtelésből tartott állatot úgy kell tartani, hogy az állat tartása lehetővé tegye annak természetes viselkedését, ugyanakkor a környező lakóközösség kialakult élet- és szokásrendjét tartósan és szükségtelenül ne zavarja.

A rendelet 16.§. (2) bekezdése kimondja, hogy

A kedvtelésből tartott állat tartója köteles az állat életfeltételeinek kialakítása és a tartása során

a) az adott faj viselkedési és szociális igényeit is figyelembe venni,

Hogyan tartják fenti rendelkezéseket összeegyeztethetőnek a rendelet későbbiekben meghatározott előírásaival, miszerint ebet lehet kikötve tartani.

Az ebek kikötésével kapcsolatos további rendelkezések:

14.§. (5) Tilos

b) ebet tartósan 4 m-nél rövidebb eszközzel kikötve,

(7) Amennyiben ebet futólánccal - vagy ahhoz hasonló elven működő szerkezettel - kikötve tartanak, a feszített és futó részek hosszának összege **nem lehet kevesebb 5 m-nél, valamint a futó rész nem lehet rövidebb 3 m-nél.**

(12) Patás állat és eb kivételével kedvtelésből tartott állatot kikötni tilos. Patás állatot és ebet **állandó jelleggel kikötve tartani tilos.**

Az egységes jogértelmezéshez szükséges információk az alábbiak:

Ebet 4 méternél rövidebb eszközzel tartósan tilos kikötni.

Mit jelent a tartósan kifejezés? (1 óra, 1 nap, 1 hónap esetleg 1 év)

A (7) bekezdés szerint 5 méteres futólánccal lehet tartósan is (hiszen ott nem szerepel ez a korlátozás)?

Tartós kikötésnél az eszköz minimum 4 méteres kell legyen, ellenben a futólánc tartósánál és nem tartósánál is minimum 5 méteres?

Nem tartós kikötésnél lehet 1 méteres is a lánc?

(Mit jelent a tartósan kifejezés? Ki dönti el?)

A (12) bekezdés szerint ebet állandó jelleggel kikötve tartani tilos.

Mit jelent az állandó jelleg? (naponta/havonta/évente/vagy egyszer az állat életében el kell engedni? És mennyi időre kell elengedni?)

Mi az összehasonlítási alap (viszonyszám) a tartósan és az állandó jelleg között?

Fontos ez az elhatárolás, hiszen az ebet 5 méteres futólánccal lehet tartósan kikötni, de nem lehet állandó jelleggel.

Hogy gondolta (gondolta egyáltalán?) a jogalkotó ezen §-ok értelmezését, betartását, gyakorlatban történő ellenőrzését, betartatását, illetve szankcionálását?

Melyik hatóság jogosult és köteles ellenőrizni a rendeletben foglaltakat, továbbá milyen szankcionálási lehetősége és kötelessége van.

Mi a jogkövető magatartás annak az állampolgárnak a részéről, aki be szeretné tartani a rendelet előírásait?

Mit tehet az a hatósági jogalkalmazó (aki ugyanúgy nem érti majd az előírásokat, ahogy mi sem), akinek ezt ellenőriznie kell?

Mit tehetnek az állatvédők az 1 méteres láncra kötött ebek szenvedéseit látva, ha a tulajdonos azt mondja nem tartósan van kikötve?

Ki fogja meghatározni a gyakorlatban az adott esetre vonatkozó jogkövető magatartást, és ez ellen – tekintettel a rendelet ellentmondásaira és szakadéknak is beillő joghézagaira – kihez fordulhatunk majd jogorvoslatért?

Vagy az előkészítés során nem is tervezték a rendelet fent hivatkozott előírásainak betartatását?

Fenti felvetések után már csak zárójeles lehet néhány – a jogalkalmazás gyakorlatát megkérdőjelező – további felvetés, mint például:

- mit jelent az állandó zaj, amiben nem lehet állatot tartani (határértékek konkrét meghatározása),
- mit jelent a gyakorlatban az, hogy törekedni kell az olyan tartási módra, amely lehetővé teszi az állat kedve szerinti mozgását,
- összeegyeztethető-e a rendelet címével (A kedvtelésből tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról) a záró rendelkezések között elhelyezett előírás, miszerint: automatából nem értékesíthető szexuális termék, nemesfém-ből készült ékszer, szeszecital, stb.

IV A Rendelet 1.§(2) b. pontjával kapcsolatosan kívánatosnak tartjuk a tenyésztők, tenyésztelepek; nagykereskedések; kiskereskedések; állattartók felosztása alapján differenciáltan kezelni a kereskedelem állomásait. Pl. az állatok a nagykereskedésekben csak néhány napot, hetet töltenek el.

Tapasztalataink alapján a „kizárólag saját állományból származó kedvtelésből tartott állat állatvásáron [...] történő értékesítés” ellenőrzése terelné a legnagyobb forgalmat az adófizető kiskereskedésekbe, de ezen rész betartatása eddig gyakorlatilag megoldhatatlan volt. Nagy figyelemmel fogjuk kísérni, hogy a rendelet életbelépése után ezt hogy tudják majd megvalósítani, hiszen itt nem üzlettel és adószámmal, stb. rendelkező vállalkozókat kell ellenőrizni, hanem hétvégéken, hajnalokon magánszemélyeket, nehezen azonosítható helyeken.

A Rendelet 2.§ (1)-ban a megfogalmazás nem egyértelmű. Nagyon jelentős azon fajok kereskedelme, melyek kizárólag zárt szaporító-telepekről és tenyészetekből kerülnek ki, de a természetes egyedszámuk akár kritikus szint körül alakul. Ezen tenyésztett egyedek kereskedelme nem tiltható ugyanúgy, mint bizonyos fajoknak a vadonból befogott egyedéi. A hazai gyakorlat eddig is túl szigorú volt az uniós gyakorlathoz képest (lásd európai kételtű, hulló és madárfajok), ezen paragrafus még inkább eltávolítja a hazai állattartókat a környező országok lehetőségeihez képest és ismét egy nehezen definiálható, szubjektív sarkalló lehetőséget ad az engedélyezők kezébe.

2.§ (3) Az 1998. évi XXVIII. törvény nem részletezi ezen fajok listáját. Az elmúlt években a *Chrysemys p. ssp.* és a *Trachemys s.elegans* és a *Rana catesbeiana* kereskedelmét már tiltották egyéb jogszabályok is, a *Macroclermys t.* és a *Chelydra serpentina* pedig veszélyes állatok, így ezeket a legális kereskedések nem forgalmazták eddig sem.

A Kígyófejű halak összes fajának tiltását semmilyen általunk ismert tanulmány nem támasztja alá. Ezen fajok nagy elterjedési területe és jelentős fajgazdagsága miatt csak bizonyos fajok-, melyek valóban ökológiai veszélyt jelenthetnek - letiltásával tudunk egyetérteni.

Szeretnénk ismét megjegyezni, hogy amennyiben csak a hazai kereskedésekben tiltanak le bizonyos fajok és nem az EU egészében (mint a *Trachemys s.elegans*, *Chrysemys picta*, *Rana catesbeiana*, *Oxyura jamaicensis*) úgy ezen fajok kereskedelme kikerül a könnyen ellenőrizhető, adóbevételt termelő legális hazai vállalkozások kínálatából és vagy a feketegazdaságot fogja gyarapítani. (*Channa sp.*, *Bombina orientalis*, *Mustela vison*, *Mephitis m.*, *Procyon lotor* stb.)

A Rendelet 3.§ (1) bekezdése a főemlősök forgalmazásának teljes tilalmáról rendelkezik. A teljes tiltás itt is csak az illegális csatornák felé tereli az esetleges vásárlókat. Jelenleg egyes selyemmajom fajok lehetőek fel néhány kereskedés kínálatában. Ezen fajokat szinte tömeges méretekben tenyésztik európai tenyésztők. A jelenleg kereskedésekben fellehető példányokkal mit tehet a tulajdonos? Az érintett egyedek szaporodását csak sterilizációs műtétekkel lehetne a rendelet alkotóit megnyugtató módon megakadályozni, ez azonban felveti azt a kérdést, hogy egy veszélyeztetett fajt jogunk van-e örökre „kivonni” a szaporodó populációból.

3.§ (2) Mivel hazánkban nem alakult ki az a gyakorlat, hogy a kutyákat is ellenőrzött kereskedésekből szerezzék be a leendő tulajdonosok, így gyakorlatilag a teljes állomány a tenyésztőtől kerül a „végfelhasználóhoz”. Ezen rendelet 1.§(2) b, pontja alapján a tenyésztőkre nem vonatkozik ez a rendelet, vagyis ha egy kiskereskedő esetlegesen belevágna ebbe a pionír tevékenységbe akkor a felmerülő költségei, adófizetési kötelezettségei mellett azonnal egy másik, jelentős költségnövelő hátrányba kerülne a tenyésztőkhöz képest.

4.§ (1) Hová kell fordulni ezen engedély megszerzésért? Csak teljes körű vagy részleges engedély is kérhető?

4.§ (2) Bármely magán-állatorvos szerződhet vagy csak amelyik rendelkezik egzotikus állatok kezelésben szerzett gyakorlattal, esetleg speciális szakvizsgával? Ezen szűkítés nehezítené egyes vidéki kereskedők szerződéskötési lehetőségét, de megelőzné azt az esetlegesen kialakuló helyzetet, hogy az ellenőrzések csak a számlák kiállításával járjanak. Ez megnyugtató lenne mind a jövőbeli vásárlók, mind a szolgáltatás megrendelő kereskedőknek is.

4.§ (3) c, nagy segítség lenne, ha az ellenőrző hatóság egy mintát küldene, hogy egységesen ellenőrizhető formába önthessük országos szinten is a működési szabályzatot

9.§ (2) Ezt minden egyed, vagy csak minden faj esetében kell megtenni?

A nagykereskedések is kötelesek a kiskereskedők felé ezt az írásos dokumentációt átadni? Itt is minden egyedhez külön kell átadni egyet-egyét?

Ilyen mennyiségű információt minden a kereskedelemben jelenleg kapható fajról összeállítani hatalmas munka, melyre egy kereskedő sem vállalkozhat. Amennyiben szakkönyvekből meríti az információkat és azokat írásban adja át megsérti a szerzői jogokat!

Véleményünk szerint kívánatos lenne az információs anyagokat egy szakigazgatási szervtől letölthetővé/ beszerezhetővé tenni, így az esetleges ellenőrzés is egyértelművé válhatna. A szakmai segítségünket természetesen felajánljuk.

A szakkönyvek értékesítése gyakorlatilag megszűnik, hiszen a tenyésztési információkon kívül minden adatot írásban kell a vevő rendelkezésére bocsájtanunk.

A rendelet által megadott pontok között több olyan is akad mely meghatározása lehetőséget biztosít a szubjektív meghatározásra (h,i,j,k,m). Amennyiben az ellenőr vagy a vásárló másképp közelíti meg a választ kit terhel az ebből adódó felelősség?

Az előírt információ elektronikus úton is továbbítható a vásárlónak?

A díszhalak és egyéb akváriumi állatok 95%-nak bruttó nagykereskedelmi ára 50-180 HUF között mozog. Ilyen árak mellett vállalhatatlan az információs anyag szerzői jogdíja és a nyomdai előállításának költségei. Ezen jogszabály a szlovák, osztrák, román nagykereskedések által hazánkban árult állatok piaci részesedésének további növekedését vetíti előre. A reggel érkező és délután hazatérő terítőjáratokat nehezen lehetett eddig is ellenőrizni.

10.§ (1) Azon kevés kereskedő melyek olyan önkormányzatok illetékességén működnek ahol egyáltalán megkapható a 8/1999.sz. törvény által előírt engedély- számok nem éri el a tucatot, országosan- a jövőben hatósági jogkörrel kellene eljárniuk ezekben az esetekben, ellenőrizendő a vásárló személyazonossága és az engedély megléte. Ez nem kivitelezhető- jogilag sem!

11.§ (4) Az előírt minimális elhelyezési méretek a 3/2001. (II. 23.) KöM-FVM-NKÖM-BM együttes rendeletében megjelent méretekkel gyakorlatilag teljesen megegyeznek, melyek számunkra elfogadhatatlanok. Az állami és önkormányzati támogatásban részesülő, belépőjeggel látogatható intézmények anyagi kerete összehasonlíthatatlan a kisállat-kereskedésekével.

A kereskedésekben csak néhány napot, esetleg hetet töltenek el az állatok, míg egy állatkertekben a teljes életüket leélik, és ez utóbbiakban az oktató-nevelő célú bemutatás mellett a szaporodás is jelentős szerepet játszik. Így az elvárt méretek is ezen igényekhez lettek kialakítva. A hivatkozott rendelet 1.§ (4) a pontja kimondja, hogy az állatkereskedések nem minősülnek állatkerteknek, így véleményünk szerint ugyanazon elvárások sem támaszthatók velünk szemben.

A halak elhelyezése az előírt méretű akváriumokban és a medencék külsőszűrése szakmai szempontból indokolt lehet egy állatkertnél, de a kisállat-kereskedésekben jellemzően belső szűrőket és szivacs-szűrőket használnak. Ezek teljesen bevált szűrési módok, melyeket mind a hazai, mind az európai kis- és nagykereskedések is ezeket használják. Amennyiben csak a rendelet által meghatározott szűrőket használhatjuk a jövőben akkor az a beruházási költségek miatt sok száz kereskedés azonnali bezárását eredményezné, az esetlegesen átépítő néhány tucat cég pedig a beruházási költségek megtérülését csak olyan mértékű áremeléssel tudná kompenzálni, mely a hazai piacon nem életképes árakat eredményezne, és a környező országok kereskedései profitálnának ebből.

Egyes halfajok nehezen birkóznának meg az előírás szerinti szűrő által generált vízmozgással (pl. labirintkopoltyús halak).

A szűrések ilyen irányú szabályozása azért sem indokolt, mivel nem rendelkezik sem a szűrőanyagokról, ~ felületekről, sem ezek tisztításáról, melyek sokkal fontosabbak élettanilag, hiszen ad abszurdum olyan berendezés is működtethető, mely csak a meglévő vizet forgatja vissza, szűrés nélkül.

Számításaink és tapasztalataink szerint egy átlagos 30 négyzetméteres üzlet teljes átalakítása (akváriumok terráriumok, kalitkák) –még olyan áron is, hogy bizonyos fajok (nagyobb madarak, vadászgörény, stb.) kikerül a kínálatból- mintegy 1,6-2,4 millió forintból valósítható meg. Ez egy átlagos vidéki kiskereskedés nettó negyedévi bevétele. Kisebb városokban ez az összeg a hat havi bevételekkel egyezik meg! A tőkehiányos mikro és kisvállalkozások ezt képtelenek kitermelni, jelenleg hitelhez jutni ebben a szegmensben szinte reménytelen.

Mivel ezen előírások nem kötik a környező országokban tevékenykedő, de hazánkba is szállító cégeket, így ez behozhatatlan előnyt nyújtana számukra. Az ott tárolt állatokat a hazai kereskedéseknél jelentősen olcsóbban tudnák kínálni. A hazai nagykereskedések behozhatatlan hátrányba kerülnének, a határ menti városokban működő kiskereskedéseknek pedig reménytelen lenne az esetlegesen megvalósuló beruházásuk megtérülésében reménykedni. Egy nagyobb díszhalállomány vagy akár egy díszmadár esetében akár 60-100 km-ről is megtérülő lenne „kiruccanni” a környező országokba, hiszen az alacsony árak mellett egy ugyanakkora üzlet sokszor több állatot tud kínálni azonos helyen mint egy hazai egység. A környező EU tagállamok esetében pedig határ-állategészségügyi költségek, stb. sem merülnének fel. Ez a mi szakmánk méretében egy benzinturizmushoz hasonló forgalomkiesést generálna országos szinten, mely sok száz állás megszűnéséhez vezetne.

(5) Nem életszerű ezen előírásokat egy néhány óráig tartó állatvásárra kötelezővé tenni. Valószínűtlen lenne, hogy egy törpenyulat vagy papagájt sokszor nagyobb helyen kelljen árulni ugyanazon vásáron, mint egy hasonló méretű vágónyulat vagy csirkét.

12.§ A selyemmajmók tucatnyi fajával kereskednek Európa szerte, legálisan.

A 2.sz. mellékletben rögzített információk fordítása vevő nyelvére elvárhatatlan.

A külföldi eladók nem kötelezhetők ilyen mennyiségű információ átadására, hiszen jelenleg még a hazai elvárásokat sem tartják be. (állatszállító járművek vizsgáztatása, szigorú számadású nyomtatványok vezetése, stb.)

A hazai jogszabály által veszélyes állatnak minősülő fajok nem minden fajt tekintik veszélyes állatnak külföldön, így egy külföldi vevőnek bizonyos fajokhoz nem is kell rendelkeznie ilyen engedéllyel.

A külföldi kiállításokon részletes és szigorú szabályok érvényesek minden kiállítóra, melyeket csak az azonnal kizárás mellett lehetne felülírni, így szintén értelmezhetetlen ezen előírás.

14.§ (3) A vasárnapi ellenőrzések a néhány bevásárlóközpontban működő nagyobb állatkereskedés kivételével az egyetlen pihenőnapot „törölné” el a kiskereskedőink életéből, nem beszélve a jelentős bérköltéség növekményről. A vasárnapi munkavégzés elrendelésének törvényi korlátja, hogy az Mt. általános szabálya alapján a munkavállalót megillető heti két pihenőnap közül az egyiknek vasárnapra kell esnie. Munkaidőkeret alkalmazása esetén a pihenőnapok helyett hetenként legalább negyvennyolc órát kitevő, megszakítás nélküli pihenőidő is biztosítható, amelybe a vasárnapnak bele kell esnie. Mindettől eltérően a munkavállalónak a munkaidő-beosztása alapján a hetenként legalább negyven órát kitevő, megszakítás nélküli pihenőidő is biztosítható, amelybe egy teljes naptári napnak és havonta legalább egy alkalommal vasárnapnak is bele kell esnie [Mt. 124. § (1)-(2), (4) bekezdés]. Amennyiben a munkavállaló munkaköre vagy a rá irányadó munkarend szerint vasárnap rendes munkaidőben is végezhet munkát, a munkaidő-beosztása során az alábbiakra kell tekintettel lenni. Havonta legalább egy pihenőnapot vasárnap kell kiadni (azaz a munkavállaló nem dolgozhat az adott hónap minden vasárnapján rendes munkaidőben). Bizonyos kivételekkel hat nap munkavégzést követően ilyen esetben is egy pihenőnap kiadása kötelező. Ezen túlmenően a vasárnapi rendes munkaidőben végzett munkát közvetlenül megelőző szombaton rendes munkaidőben történő munkavégzésre általában a munkavállaló nem osztható be. Vagyis a jelenleg megszokott nyitvatartási rend a jelenlegi dolgozói állománnyal tarthatatlan lenne.

Munkaszüneti napon a munkavállaló csak a megszakítás nélküli munkarendben, vagy a rendeltetése folytán e napon is működő, munkáltatónál, illetőleg munkakörben foglalkoztatható.

Munkaszüneti napon munkavégzés kizárólag: MT 124/A §-a szerint

- a rendes munkaidőben e napon is foglalkoztatható munkavállaló számára, vagy

- baleset, elemi csapás vagy súlyos kár, továbbá az életet, testi épséget fenyegető közvetlen és súlyos veszély megelőzése, illetőleg elhárítása érdekében rendelhető el.

A vállalkozó kinyithatja az üzletét, dolgozhat is, de az alkalmazottját nem kötelezheti munkavégzésre! Vagyis a több üzlettel rendelkező esetleg szabadságon lévők nem tudják ezt a pontot teljesíteni.

(5) c, a kör alapú kalitka teljes tilalma - a mellékelt kép alapján is- nehezen értelmezhető. A tartandó fajok és a kalitka méretének „összehangolásával” egyetértünk.

d, a gömb alakú akvárium esetében, szerencsésebb lett volna egy méretet meghatározni, hiszen egyes gömbakváriumok sokszorta nagyobbak lehetnek, mint adott esetben bizonyos fajokra rendelet által- általunk vitatott- előírt térfogat.

(10) Így akár egy vízi teknősnek is két kimászó-szigetet kellene biztosítanunk?

(14) Ezen pont alapján lett érthető számunkra, hogy az előkészítés során oly' lelkes állatmenhelyek, állatvédő szervezetek miért szorgalmazták és támogatták ezt a rendeletet.

18.§ (3) „Az Ávtv.48/B.§-a...”- az alkotó itt melyik törvényre gondol? Mivel 1998. évi XXVIII. törvény az állatok védelméről és kíméletéről 48.§-a az állatvédelmi törvény megsértőiről szól

Meggyőződésünk azonban, hogy ennek az anyagnak a jelentős átalakítása nélkül ez az igényeink csak formálisak maradnak és a hazai kiskereskedelem gyakorlatilag megszűnne. Olyan mértékű beruházásokra lenne szükség, melyet sem a mostani igen szűkös anyagi kereteink között, sem a jövőben nem tudunk saját forrásból finanszírozni. A szakmánk a kereskedelem, a környezetvédelem és a mezőgazdaság hármasa által körvonalazott metszetben helyezkedik el, de a szakmai és jogi szervezetek csak a szabályozásig foglalkoztak, ~nak velünk. Jelentős állami és/vagy EU-s anyagi segítséget eddig nem kaptunk és a realitások talaján mozogva nem is remélünk. Ugyanakkor amennyiben ilyen szigorú előírásokat kell megfelelnünk szeretnénk ha a hazai mezőgazdasági ágakhoz hasonlóan mi is részesülhetnénk akár utófinanszírozás formájában is támogatásban.

Gyors és hatékony kommunikációt szeretnénk minden hivatallal, megelőzendő a visszaéléseket, hiszen már több tagunk is beszámolt információs anyagot kínáló személyekről, állatorvosokról (?), akik azonnali szerződést ajánlottak és vállalták, hogy ebben az esetben az üzlet átalakítás nélkül működhet tovább, stb,

Idézetek vége.

Kérdésem: Tervezi-e a Kormány a hivatkozott Rendelet módosítását annak érdekében, hogy a fentiekben kiemelt példákban, véleményekben felsorolt hiányosságok kijavításra kerüljenek ?

A kérdésre a választ a Hárszabály 90.§ (2) bekezdésében foglaltak szerint 15 napon belül az Országgyűlés ülésén kívül írásban kérem.

Budapest, 2010. június 30.

Bódcás Barna
országgyűlési képviselő
JOBBIK Magyarországért Mozgalom